

Az olvasás éve rendezvényei a zalaegerszegi József Attila Városi Könyvtárban

Az *olvasás éve* rendezvényeit könyvtárunkban a család jegyében szerveztük. *Olvasópályázatot* hirdettünk *Én és a család* címmel 2000 szeptemberében, 2001. április 30-ai határidővel. Az óvodásoktól a nagyszülőkhöz minden korosztályt olvasásra invitáltunk. Az ajánlott 12-12 könyvből háromról vártunk az óvodásoktól rajzot, az iskolásoktól és a felnőttektől egy-egy oldalas fogalmazást, amelyben véleményüket kértük a könyvben szereplő családról.

A külön polcra elhelyezett könyvek folyamatosan forogtak, a kevés példányszámú felnőtt irodalomra állandóan volt előjegyzés.

Januárban – a könyvolvasás középidejében – mintegy biztató, továbbleadó céllal *Boldizsár Ildikó* volt könyvtárunk vendége. A felnőtteknek (szülők és pedagógusok) *a mese gyógyító erejéről* beszélt lenyűgözően, a gyerekeknek játékos, gondolkodásra és olvasásra készítő foglalkozást tartott gyermekkönyvekből. Ő volt a második felolvasója a gyermekfoglalkozást követő, *Olvasó-*

maraton 68 órán át című rendezvényünknek is (lásd Könyvtári Levelező/lap 2001/2.), amelyet a családról szóló mesék, versek stb. felolvasása jegyében szerveztünk.

Az egyik, szomszédos általános iskola magyar tanárnője külön szívügyének tekintette az olvasást, a visszacsatolást, osztálya részvételét a pályázaton. Ezt az osztályt márciusban meghívtuk egy találkozóra *Bartos Évával*, aki *az olvasás jelentőségéről* tartott előadást és beszélgetett a megjelentekkel. E párbeszéd során a gyerekek a már olvasott könyvekről is szóltak, a Segített a könyv, a mese c. kötetéről és a listán is szereplő könyvekről külön eszmecsere is kialakult.

Kíváncsian vártuk a beérkező pályázatokat, de sajnos azt kellett tapasztalnunk, hogy a gyerekek közül – a folyamatos olvasás ellenére – az írásbeli megnyilatkozást kevesen vállalták. A felnőttektől is csak egyetlen, de szívet melengető, céljainkra ráérző és azokat meg is fogalmazó írás érkezett.

A jutalomkönyvek átadása vendégek jelenlétében történt. A gyerekekkel *Veszélka Tamás* ifjúsági gondozó, a Bethesda Gyermekkórház Családsegítő Intézetének munkatársa beszélgetett. Ady Endrét, József Attilát és az Alkimista c. könyvet idézve arra biztatta a hallgatóságát, hogy találják meg életük „kincsét”. Még nem tudhatják, mi lesz az, azt sem, hogy mikor fognak

rátalálni, de fel kell rá készülnünk. S ebben minden elolvasott könyv segít, ha csak kicsit is.

A felnőttekhez kollégáját, *Szarka Miklós* pasztorál pszichológust hívtuk meg. Ő a gyerekek lelki, fizikai tünetei mögött megbúvó családi problémákról, ezek megoldásáról beszélt és gondolkodott a közönség bevonásával.

Befejezésül idéznék a felnőtt pályázatból, melyet olvasva úgy éreztük, a hasonló programokról a jövőben sem szabad lemondanunk:

„Két hete, amióta felfedeztem a könyvtár bejárata előtt azt az A/4-es lapot, amelyen az összes korosztály számára hirdetnek pályázatot, egyfolytában újabb és újabb dolgokra csodálkozom rá. Az első maga a pályázat.

Remek ötletnek tartom, hogy családról szóló regényeket gyűjtöttek csokorba. A szereplők hétköznapi emberek, a cselekmény a mindennapjaikat mutatja be. Bármelyikünkkel megtörténhetnek vagy megtörténhettek hasonló események. Az elmúlt két hétben a könyveknek köszönhetően más szemüvegen keresztül néztem a környezetemet, családtagjaimat, önmagamat. Kész örület!

Nem érdekelt a tévé, az időmet jobban be tudtam osztani, a feladataimat gyorsabban elvégeztem, hogy végre folytathassam az olvasást. Sokat változtam közben. Megértőbb, gondoskodóbb, odafigyelőbb lettem. Pszichológiai hajlam, beleérző

képesség fejlődött ki bennem. Úgy érzem megérte újra felfedezni az olvasás örömét, varázsát, amely nem hasonlítható máshoz, nem helyettesíthető a filmekkel, internettel vagy bármelyik rejtvényes agytornával.

Azok is kellemes kikapcsolódást nyújtanak, de a könyvet nem szabad elfelejtenünk. Általuk új emberekké válhatunk, megtanuljuk érzékletesebben kifejezni gondolatainkat, érzelmeink szabadon feltörhetnek rejtekükből.” (Konrád Zsoltné)

*Horváth Anikó
és Jagasicsné Bogatin Mária
gyermekkönyvtárosok*

Továbbképzés Csíksomlyón

2001. május 8. és 11. között a Romániai Magyar Könyvtárosok Egyesülete, a Kovászna Megyei Könyvtár, valamint a Hargita Megyei és Városi Könyvtár szervezésében továbbképző tréning helye volt a csíksomlyói Jakab Antal Tanulmányi Ház, *Menedzsmet az információs és könyvtári szolgáltatásokban* című témával. A rendezvény résztvevői Hargita, Kovászna és Kolozs megyei könyvtárigazgatók és könyvtárosok voltak. A gyergyószentmiklósi Városi Könyvtárt *Csergő Kálmán* igazgató és *Bakai Magdolna* gyermekkönyvtáros képviselte.

Előadásokat tartott *Fehér Miklós*, a budapesti Könyvtári Intézet osztályvezetője és *Mikulás Gábor* kecskeméti információs és könyvtári tanácsadó a következő témákról: *Menedzsmet a könyvtárban; Tervezés-irányítás; Jövőkép; Szervezeti kihívások; SWOT (stratégiai*

terv); Ügyfélszolgálat; Humán-erőforrás-menedzsmet; Vezetés; Térítéses információszolgáltatás és közönségkapcsolat.

A tréning támogatója a magyarországi Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma és a Román Művelődési Minisztérium Kisebbségi Tanácsa volt.

Csergő Kálmán

Az iskolai könyvtáros mint „rejtett szellemi bázis”, mint az iskola „szellemi motorja”

(Gondolatok a Könyvtári
Levelező/lap 2001/3.
számában megjelent,
Könyvtárostánárok
képzése című íráshoz)

*„...Mindenkit mindenre
meg lehet tanítani, csak idő,
módszer és mester kérdése.”
(Comenius)*

Gondolataim a gyakorlati pedagógiai tapasztalatból eredően többirányú célt szolgálva formálódtak. Írásommal megerősíteni igyekszem a könyvtárostánári munka szerepét a közoktatási intézmények komplex nevelő-oktató tevékenysége halmazában. Soraimat biztatásul szánom azon tantestületeknek, amelyek még nem tapasztalják a könyvtárostánár szakmai jelenlétét.

Mint vezető, fókuszálni szeretném a könyvtárpedagógiai problémát azon vezetőtársaim számára, akik eddig még nem építettek a könyvtárostánár szellemi bázisára. Még időben, a helyi tanter-

vek készítésének időszakában szeretném felhívni a tantestületek figyelmét a könyvtári téma komplex megjelenítésére. Követendő példaként kívánom bemutatni – az iskolakörzetemben tevékenykedő könyvtárostánár munkájának felvilágosításával – a „rejtett szellemi bázis” valós létét, most, a pedagógus nap közelében.

A baktakéki iskolakörzet szerencsés. Szerencsés, mert 1993 óta önálló termet tudhat magának az iskolakönyvtár. Szerencsés, mert van szakképzett könyvtárosa, akinek szakmaisága a baktakéki iskolában teljesedett ki.

Az iskolavezetés hosszú évek óta fontosnak tartja, hogy a könyvtár legyen segítőtje a tanulás tanításának, a kommunikációs készségek fejlesztésének, a tanulók komplex módon történő személyiségfejlesztésének, a tanárok módszertani megújulásának, mutassa meg az olvasásfejlesztés interaktív lehetőségeit.

Ezen célok teljesülését a baktakéki körzetben Tengeri Lászlóné könyvtárostánár segíti, mint az iskolakörzet „szellemi motorja”. A körzet intézményeinek szellemi bázisaként szakmaiságával, a tanulók és a nevelők tapintatos motiválásával az iskolavezetés fontos segítőtársává vált. A szakmai segítőtve érés folyamata többéves, hiszen a kollégánő saját gyakorlatában, majd szakvizsgája segítségével tett szert olyan módszertani kultúrára, mely munkáját példaértékűvé teszi.

A baktakéki könyvtáros teljes személyisége adja az erőt a tanítványoknak és a pedagógus társaknak ahhoz, hogy a könyvek közelsége, napi használatuk az iskolaotthonos nevelés és oktatás eredményességéhez vezessen. A hatékonyabb nevelni tudás képes-